PAMĚTNÍ KNIHA
OBCE
PROBULOV.

POHLED DO NÁVSE
POHLED KE KAPLIČCE
OBCHODNÍ DŮM J. JECHA
POZDRAV
z PROBULOVA

PROBULOV U ORLÍKA.

Popis a poloha obce Probulova.

„Probulov" jest vesnice čítající 64 čísel popisných a dle sčítání lidu z roku 1910. 383 duší. Jméno své Probulov, neb také Probylov má pravděpodobně a dle starých tradic, uchovaných mezi místním obyvatelstvem od toho, že se zde někdy v dávných dobách nějaké vojsko probilo, jemuž by nasvědčovalo i to, že mezi Probulovem a Starým Sedlem, blíže Sv. Sedla severně od dané silnice je pastvina, jejíž povrch je samý prov, po způsobu hrobů na hřbitově. Směrem tímtéž, hned za samým Probulovem stojí kříže, kde dle místních pověstí má být pohřben nějaký generál a zakopaný poklad. Kříž ten je starý a evangelický.

Založen byl Probulov asi v 11. století, podle podkovové stavby, neboť v tom století se stavěli dědiny po způsobu podkovy. Vesnice sama leží na silnici Činelice - Orlík, na rovině, kde navazuje silnice od Věžnic, asi 1/4 hodiny vzdálených, běžící.

Od Činelic je vzdálen Probulov jeden a půl hodiny, od Orlíka půl hodiny. Do okresního města Strmovic je dvě hodiny cesty. Ze strany východní navazuje vesnice Probulov na své obecní lesy, které až do roku 1919. byly majetkem občanů starousedlých. Za těmito lesy jsou lesy Schwarzenberské, zvané na „Kalči", na severu pak straně navazuje pozemky svými na les „Chlum" zvaný. Oba tyto lesní velké komplexy jsou oplocený a pěstuje se v nich zvěř jelení

Zmíniti zaslouží les na „Kalči" o kterém starší lidé zde tvrdí, že patřívala před časem celá k Probulovu. Jakým způsobem dostalo se do rukou cizího majitele, není mi známo, ale domnívám se, že ze strany obce Probulova dobrovolně jistě ne, a že do jisté míry bylo při tom rovno násilí.

Že při samotné jest hned při silnici rybník, východně pak, hned pode při také rybník. Stavení rozkládají se severozápadně od silnice dvěma řadama, na konci obloukem uzavřenými, kde říká se na „Korejšce", ostatek pak stavení jest kruhovitě uzavřeno jihovýchodně od silnice, kde říká se na „Kolejšce". Obec celkově, jak již jsem shora uvedl, je stavěna po podkovy, po způsobu staveb z 11. století.

Pojmenování pozemků.

Celková výměra všech pozemků obce Probulova je asi 380 ha. Pozemky rozděleny jsou dle pojmenování: „Na skále", dle skalnatých pahorků, kterých je u Probulova velké množství, neb se stále vybírají a vyštěpují. „Na doubcích" pravděpodobně pojmenovaných dle dubů, které tam dříve rostly, dále „Na loužkách" dle mírné polohy s bahnitým luhem pojmenovaných, pak „Ve převorích" a konečně „V dlouhých dílech" dle délky polích nazvaných.

Vesnice sama skládá se z Probulova vesnice, z části (asi 10 čísel) osady „Lažiště", a pak ze samoty „Holí", jihovýchodně od Probulova asi 10 minut vzdálené, kdež ještě před 30 roky byla obecní cihelna, a kde se nemalé hlíny asi na nějakou sáhu, pravděpodobně na železo dle půdního útvaru a dle pozvolného povrchu dolovalo.

Veřejné budovy a příslušnost obce.

Z veřejných budov je v obci Probulově „obecní dům" pro chudé příslušníky obce (chaloupka), pak hasičské skladiště pro potřeby místního sboru a konečně kaple uprostřed vsi, stavebního rázu. Obec Probulov přísluší k okresní politické správě do Písku, berní místo v Milevsku, okresnímu výboru a soudu v Milevsku, okresnímu finančnímu ředitelství v Táboře, okresní školní radě v Písku, poštovnímu a telegrafnímu úřadu na Orlíce.

Vyznání náboženské.

Obecné probulovští až na 4 israelity jsou vyznání římsko-katolického, povětšině nábožensky hlubocce založení. Patří farnímu úřadu k Sv. Jadu, biskupství českobudějovickému.

Spolky místní.

Spolek v místě je, nehledě na politické organisace, jenom jeden a to „Sbor dobrovolných hasičů" patřící k župě „Bozeň" v Milevsku; sbor čítá 35 členů - velitelem jest František Mála, podvelitelem Emil Tábor, jednatelem Václav Rybák a pokladníkem Václav Ojíčka. Předsedou Fran. Burda. Sbor má své úřadní svůj stříkačku s příslušenstvím a v majetku jeviště divadelní.

Obecní výbor.

Obecní výbor skládá se na podkladě úředních voleb v „Republice české-slovenské" z těchto členů: Jan Štědronský starosta, Fran. Mála, náměstek

a sice členové: Vojt. Burda, Jos. Rybář, fr. Zeman, j. Štědronský, Petr Kůrka, fr. Pobořilo, Jan Petřík, frant. Kopecký, Václav Jirus, K. Zeman. Výbor je ze 4 polníků a 8 domkářů. Rolníci patří ku straně republikánské, domkáři jako ku straně sociálně demokratické.

Oběti světové války a legionáři.

Ve světové válce od r. 1914 – 1918 padli sem příslušníci obce probenlovské: Havránek frant. domkář, Švec Josef syn děl., Šindelář Josef, syn domkáře, Hájek Václav domkář, Krnec Jos. domkář (Zajíště). V ruské legii slouží Havránek Josef a v italské Petřík frt. synové domkářů. V ruském zajetí zahynul Štědronský Jos. syn domkáře.

Způsob života místního obyvatelstva.

Místní občanské žijí se ponejvíce zemědělstvím a pracemi s ním spojenými. V obci jsou dva hostince Pavlíčka Václava a Kopeckého Jana, dva obchody a sice Plotovského Karla a Zacha Josefa, který provozuje také živnost pekařskou. Ostatní občané jsou rolníci, domkáři a zemědělští dělníci. Mezi domkáři je hodně zedníků a tesařů.

Památnosti okolí Probenlova.

Od Probenlova asi půl hodiny východně jest Orlík, hrad, s krásným okolím patřící Schwarzenbergům. Hrad sám je starobylý a jsou v něm uloženy staré velmi cenné památky, mezi jinými museum se starožitnostmi, ze zdejší vrchovní krajiny nalezenými. Také jižně asi 1/4 hodiny jest velmi starý hrad „Zvíkov", jeden z nejstarších hradů českých, rovněž s velmi cennými památkami, nehledě sám na hrad památný, zajímavě postavený na ostrohu, který tvoří malebný a zajímavý stok Vltavy s Otavou. Hrad ten jest nám velmi cennou připomínkou na kus naší velmi pohnutlivé historie.

Nutno zde také připomenouti, že jižně pod Probenlova asi půl hodiny počalo se stavěti v roce 1920. elektrická centrála „Lehotice" zvaná na 1500 HP (koňských sil), přičiněním přítele těchto památek, který podnik ten uvedl v život. Zajímavo jest, že při této stavbě nalezla spousta lidí z blízkého i dalekého okolí výborný výdělek, v době tak kritické nezaměstnanosti, platilo se tam dělníkům 3 K za hodinu, řemeslníkům 4 – 5 K za hodinu. Objekt tento letošního roku má veliký význam pro

hrubovana pro rozvoj hospodářský i průmyslový celých zapomenutých jižních Čech. Nelze-li podotknouti, že projekt ten patřil družstvu, skládajícímu se z místního příkladného občanstva, ale nerozumném, závistí a podlostí některých členů družstva (z nichž jeden z Probulova nade všecky malým rozumem vynikal) zrazen, a prodán zemi — posléze za výhodných podmínek.

Počasí v r. 1922 a ceny plodin.

Rok 1922 byl na úrodu prostředně dobrý, na brambory výborný. Na jaře v září bylo příliš sucho, takže se jeví setí pomohlo, po setí přestalo pršet a nepršelo skoro až ke konci září, pod které doby pak pršelo stále, takže se zas pro sucho na podzim nemohlo zasít a polní práce podělat. Té zimě přišla chvorná, možno říci katastrofální zima, není pamětníka takové, která spousty chvorné jak v lesích, tak na stromořadí a v zahradách pomrzlala, ba i střechy ze stavenišť shazovala.

Obilí velmi pokleslo, takže se k novému roku platilo zde: za 1q pšenice 150 K, 1q žita 100 K, 1q ječmene 100 K, 1q prosa 110 K, 1q hrachu 300 K, 1kg semena jetelového 15-28 K, 1q brambor 5-10 K, 1q slámy 80 K. Znamenitý pán plodiny dle burzovních cen.

Pasáta platili pěstíci 1kg 12-13 K, kráva pěkná byla za 800-1000 zł, husa za 20 zł. Máslo 1kg 12 zł vejce 1 kus 40 hal. Pozemky prodávají se průměrně 1 strych 1500-2000 zł.

Mzdy v r. 1922.

Dělníkům platilo se 3 K za hodinu, řemeslníkům 4 K za hodinu, čeledín měl za 1 rok 1000-1100 zł, šaty, 3 košile 1q obilí a pluhka 900 zł, šaty, bramboru, košile a 1q obilí ku zdravě. Zaznamenávám proto, aby potomní snáze poměry, jaké byly poválečné poměry.

Zemřelí v r. 1922.

V roce tomto zemřeli: Hlavín Václav rýmenkář, Mařák Václ dělník, Kopecká Anna rýmenkářka, Václav Pavlíček, rýmenkář a Vojt Burda polník.

Zábavy v r. 1922.

V obci naší pořádány byly tyto zábavy: 4 divadelní představení s členskými zábavami, pořádané místními ochotníky, 1 hasičský ples a 8 muzik obyčejných.

Rok 1923.

Rok 1923. začíná počasím příznivým pleskvým bez přehnu. Jest obava, že ozimy budou špatně přezimovat, ponévadž byly pozdě a ze mokra zasety.

Pravice, attentaty, vraždy.

Dne 5. ledna t. r. byl spáchán attentat na ministra financí Dra Rašína, útočník střelil prý 2 rány z browningu a těžce jej poranil. Raněný ministr 18. ledna zemřel.

6. ledna měl pohřeb jistý Klepač z Kozlí, který se v probulově při zábavě pohádal a pozval p. Mára z Vel. Výra, a byl jím pak na cestě k Sk. Sedlu bodnut nožem ze zadu do hlavy, od čehož zemřel.

Dne 7. ledna zastřelil se u plesníku na Ozlíce 21 letý syn Čendráka z Pazderny v noci a byl u něho nalezen dopis tohoto znění: „Hajzl prodlič! Nechci Vám za výchovu stát se že mě hlásna, jsem hlupák 1200 K." Jsou to smutné příklady dnešní poválečné hrubé volné výchovy, která naší mladé republice mnoho dobra nepřinese.

Počasí.

Zima byla dosti mírná, avšak hodně zimní plísky přinesla ve způsobě sněhu a deště. Jaro bylo pohodlné takže se setím jarní počato bylo již 21. března a celo se pozorně, takže naděje byla na krásnou úrodu, ale naděje ty sklamaly. Do konce dubna byly jarní práce i se pázením ječmene hotovy. Na to přišli mnoha stálé trvající až jednak sedra, jednak zimy, ale bez vláhy vydatné zůstalo až do podzimního setí, takže úroda byla velmi špatná vzláště na zrno. Pšenice, které nejvadšny byly vzí, nedaly téměř žádné.

Nesváry v obci.

Na jaře v shora uvedeném roce počaly nesváry o přímce v obci skrze kácení lesíčky, které vyvrcholily až na nejvyšší stupeň. Nemohu podrobna všecky jednotlivosti zde vypisovati, ponévadž by to příliš mnoho místa zaberalo a jak nejsem jako kronikář k tomu povolán - zmiňuji se jen o tom, že spor o lesíčku skoro ukončen není a domnívám se že snad tak ukončen nebude, až že přinese do obce Probulova dosti nepříjemností, které se dlouho po vleckou obcí.

Požár.

Dne 23. března, právě v nejpomalejším spánku po kácení v březině, vyjekl k ránu u sousedů Kociánů požár, který strávil stodolu a kůlnu se všemi zásobami slámy a sena i jetel semenný a který rovněž strávil i všeko hospodářské nářadí i nářadí. Žhář přistižen nebyl, přesto přísného vyšetřování byly různé domněnky.

Hasičský sbor.

Další následek požáru v březině postihl místní hasičský sbor. Bylo občany zapomenuto v září, že hasiči jsou spolek dobročinný pro všecky - zanesly do sboru také politiku, nepříslušející ku povinnostem hasičského sboru a již to šlo. Hasičský sbor zatáhl se do obecního zastupitelstva - kde bylo veliteli vyčítáno hlavně členem Karlem Ženíškem, že hasiči pro parádu nepotřebují (nebylo mu totiž po chuti, že hasiči chodí úhledně a čistě oblečeni) a že komedianty také nepotřebují, čím nazývá hasičský ochotnický kroužek. Tedy pořádal-li ochotnický kroužek divadlo, nazývá jeho osvětovou činnost komediantstvím.

Mrtví a noví přistěhovalí.

Tím vším počítáno jen to, že byli morálně mrtví ze sboru vystoupili: Josef Kala velitel, Emil Tábor podvelitel, V. Rybář jednatel a členové Kužel a Jech. Funkcionáři tito nahrazeni jinými. Snad také jen ten pícal to mělo. Bezdonenost ukázže jak to povedou noví činitelé. V té době měl sbor jeviště a ještě téměř 4000 K na hotovosti.

V roce tomto zemřeli: Josef Jiruš, výměnkář a Anastasie Ženíšková (Patoušková), která byla již delší dobu nemocna, zaopatřena svátostmi.

Přede žněmi přistěhovalo se ke Kociánovým nový sousedé Tesl. Pobočko ze Smetanové Lhoty.

Ještě něco ke sporům v obci: O posvícení v hostinci u Pavlíčků bude starosta byl na kontrole, (dle doslechu mého z novin) byl napaden rolníkem [redacted]., což mělo soudní dohru a noviny o tom psali. Konfejnuje, že to byl výstup poslední, poněvadž to k dobré pověsti obci nepřispívá a jak násilím se nikdy nic nezmůže.

Obecní volby.

V roce tomto po-dne 16. září konaly se obecní volby, které byly zrušeny pro pěření v kandidátních listinách a volby na to konány 9. prosince nové. Zvoleni opětně 4 poslanci a 8 domkářů, takže hlasy se oproti posledním volbám téměř nezměnily.

Starostou zůstal opět Jan Štědronský, náměstkem pod zvolen Jan Michálek.

Ačkoliv byla příroda na obilí hodně slabá, semení bylo dosti a hojnost jetelového semene namlácena, což plodek na obilí nahradilo.

Mzdy.

Mzdy a platy jak dělnickým, tak čeledi i řemeslnickým zůstaly oproti roku loňskému téměř žádné změny - takže podrobnosti znamenati nebudu. Ceny obilí jsou rovněž podobny cenám loňským.

V celku tedy byl rok 1923 dosti úrodný pro obec Probulov a přál bych si ze srdce obyvatelům příštím roce mohl psáti o své obci jenom samé ty nejlepší věci.

Rok 1924.

Počasí.

Rok 1924 začal dosti citelnými mrazy a celou zimou se střídavě, jaro bylo nepříznivé tím, že bylo dosti mokré, půda tím také ulehlá. Celý rok pak byl suchý a dosti nepříznivý.

Úroda.

Tím že jaro bylo nepříznivé, zasely se špatně jaře a také jich sklizeň byla nedostatečná, mnohé jiřiny špatná. Ozimy pak, které přes zimu vyhynuly sněti, sněžňou (která se přísobu jarovčiny zvířila se ke jaru na žitech) na slabém narostli, ale jetelový vyhynuli - bylo jich také málo.

Semení, a proto řádně jetele byli na semeně velice pěkné, ale na stráních těměř všecky zaschli. To znamená že do září bylo semení dost, potom nejen že nebylo semení, ale i pastvy zaschly.

Ceny obilí.

Špatná příroda, měla přirozeně následek na ceny obilí, které

ponevadž ho bylo málo, pocenách sloužnahore v pici: 1q pšenice 210-220 K, žito 220 K, ječmen 250 K, Oves 150 K, hrách 300 K, 1kg jedlového semena 15 K.

Ceny přirozeně jsou mnohem vyšší oproti rokům minulým, ale dlužno poznamenat že nejsou příliš vysoké oproti špatné úrodě, neboť pokolivé stávky bylo znamenitě dosti, obilí nevyzralo.

Platy a mzdy.

Mzdy čeledi získaly oproti rokům minulým nezměněny - platy pole, jak pelnické tak pomocnické poskočily na pice: žadník na 3 K na hodinu, pelnák přibližně 2 K na hodinu, o některých jiných práce, jinak opět mírné.

Zdá se, že poměry v prasem státě se ustálují a že snad již brzo škodlivé kolísání cen se přestane.

Zemřelí v obci.

V roce tomto, jako každý rok opětně musím zaznamenat úmrtí: Zemřela Lesová Marie na otravu krve, Bouda František, rolník svobodný na příjakou vnitřní chorobu a Lysonová františka na pročení mozku. Poslednější jmenovaná byla vyznáním Izraelitka.

Podnikání v obci.

V roce tomto opravila obec cestu po dolů a do lesa zvanou Zátský prak. Oprava byla dosti nákladná, ale za to cesta jest dobře opravená, a druhá věc, pracovalo se na ni ze strany poplatníků v obci zdarma, takže se to dalo nepocitiže. Bylo by si jen přáti, aby se jaké ostatní cesty tím způsobem opravily, neboť je jich více hrubého kamením třeba, než cesty do dolů.

Dalším v uplynulém podnikáním v obci jest přestavba hasičské kůlny. Starou totiž obecní hlavní rozbourala a postavil proti Táborovému statku kolnu novou.

Závěrek.

K závěru musím zde ještě podotknouti, že na jaře jest velké sucho práce s hodinami setím spojené (orby) jsou velmi těžké - jinak se příkře za sucha zdělo. Je jen velkou chybou, že již žádná hodinní práce nepřišla a zamrzlo na sucho, což má za následek úbytek vody ve studnách a tudíž její nedostatek.

Rok 1924 byl klidným, bez křiků a rozmíšek až na nepatrné výjimky. Jsem rád, že mohu zaznamenat klid v obci: Hrbovlové, bylo by si jen

přátr, aby jen klid již jednou v obci potrval, což přičiněním všech v příštím roce jistě dovedla dobře možno. Jest radostí kronikáře, když může pro potomstvo jen to nejlepší o své obci psáti.

Zemřelí: Ku konci roku v srpci 29. prosince zemřela Marie Kuřová, výměnkářka, paní, která dosáhla vysokého stáří.

Rok 1925.

Počasí. Konec roku 1924 a začátek roku 1925 bylo počasí velmi krásné, přečasto slunečné, takže se všechny práce v polní hospodářství vykonávati mohli. Vítáno jest podzimní, že prosinec, který bylo jméno celý rok 1924. potrvalo i v roce 1925 a jako důsledek toho byl v obci citelný nedostatek vody, jakož statky z horejšího Polenova (nad pilnicí) musely dovážet vodu z studny pod pilnicí, která jest velmi dobrá a má stále vodu. Jinak prosinec trvá i nedostatek sněhu, takže i na polích a lukách jest to znáti.

Krásné počasí potrvalo až na malé výjimky téměř do konce února, kdy napadlo sníh a dostavily se citelné mrazy a prudké větry. Pozdější počasí, jak se počasí utvářilo dále a jaký vliv mělo na přezimování obilí, jakož i na jarní práce v polích.

Změny jmenování v obci a její rozdělení: Počátkem února bylo vyhověno ministerstvem vnitra, jakož i zem. úřadem správou žádosti občanů osady „Lažiště" za oddělení jmenované osady od obcí „Polenova", „Nevězic" a „Hvozdy Králové", a utvoření ze samostatné obce „Lažiště", což mělo za následek i změny v příslušných matričních obcích a sice:

V obci Polenově a Nevězicích propuštěna byla obecní zastupitelstva, jmenovaný prozatím správní komise (v Polenově sedmičlenná) a vypsány na den 29. února volby nové, a sice v Polenově z toho důvodu, poněvadž z osady „Lažiště" zasedali v polenovském obecním zastupitelstvu 2 členové, kteří musí být nahrazeni jinými z občanů polenovských.

Volby.

Z toho původu také vypsány lhůty na den 29. března volby, kde zvoleni z kandidátní listiny republikánské strany: Michálek Jan, Plešinko Václav, Zeman František a Tůma Daniel, z kandidátní listiny pak sedláků, domkářů a malorolníků: Štědronský Jan č. 43, Jirů Václav, Žalud Jos, Petřík Václav, Bouda Karel, Petřík František, Hůla Fr. a Kolpek Václav. Úřední kandidátní listiny jako doklad předkládám v příloze pod č. 1a, 1b.

Volba starosty.

Ve čtvrtek 10. dubna byla provedena volba starosty. Jakým způsobem se to dálo nevím, ale z pověstných vím, že zvolen za starostu Josef Žalud, č. 12.

Volby provedeny lhůty bez zvláštních příhod, takže nelze mi o nich zvláštního znamenati.

V příloze 2.

Letos písecká komise požádala si kroniku ku prohlédnutí a já položila do ní list, který jako příloha pod č. 2. přikládám do textu kroniky s protokolárním: Odepsání písařské podotýkají že nevůle povstaly tím že domkáři chtěli pokosit louky na pole a agrárníci že prohlašovali, že je to jejich užívání - a že strana z agrární původila četníky sem.

Jako nestranný kronikář, který na každou věc pohlíží objektivně a který také objektivně tuto věc posuzuje, že domkářská strana (čeledníci sociálně demokratická) pustila se do pokosení louky bez svolení předsedy příslušného úřadu, o kterém dohledy jsou a strana domkářská neprohlašovala, že to jest její užívání, poněvadž dobře věděla, že zákonem z r. 1919. bylo užívání to zrušeno, ale prohlásila, že to je znamenáno jako les, což také pravdou bylo. A že četníci přišli, byl důsledek toho, že strana domkářské nerespektovala zákaz okr. správy pol. v Písku, z kterého původu to samá poslala četnictvo asistenci, aby její pokyn provedla.

Nechci se o té věci rozepisovati podrobně, poněvadž mohl, mám o tom doklady, jsou to věci nesvárné, ale myslím si že jednal jsem

Obecní úřad PROBULOV

popsal mnoho listů kroniky a psal zě to po mně napsal, by mnohým ku cti, posloužilo, poněvadž nikdy nic nelze činit násilným.

K přílozeč. 3.

Zajímavou přílohu přikládám do zadu kroniky pod č. 3. Pan starosta Těchonský poslal mi obecního posla p. Lenu pro kroniku. Vyvedel jsem pro koho kroniku potřebuvol a za jakým účelem ji požadoval. Již asi po 14 dnech dostal jsem kroniku zpět dosti zničitelnou, jak se předu jest viděti z přípisem, který přikládám jako přílohu, je se stížností pana [redacted] jemuž se mé psaní kroniky nezamlouvá. Dle mezi jiným, že napadám lidi a že co psi jsou tlachy. Vecekám na posudek pána [redacted], také paní kroniku nepíší pro p. [redacted] nýbrž pro obec Prokulov. Zaznamenávám jen fakta, která v obci Prokulově se odehrávají. Je-li-ž p. [redacted] něco z kroniky na obec vztahuje, gratuluji mu jako kronikáři k jeho ostrovtipu a důmyslu. Vzhledem na jeho stížnost vyžádat od p. Starosty a zařadím ji také pod č. do kroniky, aby se naši potomci potěšili čtením tak krásně psané, jak slohově, tak mluvnicky, stížnosti.

Podotýkám k tomu, že kronika jest vědomí obce a to by měl i p. [redacted] věděti; kronika také nepíše se tak, aby každému lahodilo, neboť kronikář musí za zodpovědnost svému svědomí poctivě zaznamenávat to, co v obci se děje, ať jest to komu v hod či nikoliv. A bude-li psát kroniku někdo jiný - musí ji psát také tak, poněvadž jinak by to nebyla kronika. Vecek jsem přesvědčení že jest mi povinností psáti pěkné věci o své obci, než by nebezké případě si p. [redacted] nadobřím, slíbím-li mu, až něco pěkného provede, že ke cti jeho a větší slávě jeden článek o tom napíši.

Jako přirozený důsledek p. [redacted] stížnosti byl, že letopisecká komise i obec. Částečné přečtení jeho stížnost, jako bezpředmětnou zamítly.

Dodatek k počasí:

Začnu se k jídlům o počasí, poněvadž bylo dosti podnětným o oblasti z naším zemědělcům pracovištěm.

Období jarní přezimovalo bezvadně; jarní práce provedly bylo včasné počasí příznivé, takže stav polí byl po jaře velmi dobrý. Bohužel, že potom nepřálo příliš počasí, takže předky plodiny zasahly se přírodu celkově byla špatná. Jemenných jetelů, již hned na podzimní příměsky velmi příliš. Uprostřed zimy přišli pak dešťové dosti značné, které vadily při sklizni pšenice, ječmene, ovsa, hrachu a bramboru, že z jmenovaných plodin málokdo přidělal žeron sněhu. Dešťové pak potrvali již do podzimu, takže i polní práce byly jimi obtěžovány. Otavy pokáty se podě a špatně sklizeny, hrabory, vojtěšky a jetelů špatně pohnily se i proby následkem nemožnosti byly těžké. Začátkem prosince nastali dosti příznivé mrazy, které potrvali až do půlnočních svátků; potom počasí se najednou změnilo v silné větry a stálé deště, trvající až do nového roku.

Ceny hosp. plodin a produktů půdy.

V očekávání, že, když se málo plodilo, bude dražší, byli jsme zklamáni. I nad silnou velkou úrodu jinde (hlavně v cizozemí) byly stanoveny ceny zemědělských produktů pod nízkou úroveň předválečných poměrů, jak níže uvedu. Stálý 1q žita 130 K, 1q pšenice 190-200 K, 1q ječmene 140-160 K, 1q ovsa 140 K, 1q hrachu 200 K, 1q brambor 30 K. Vepřový kraj. pak 1kg ca 10 K, tele 1kg 6-10 K, hovězí 1kg po 6 K. Ceny znamenány jsou za konci roku 1925. Sláma celová 40 K za stě asi 7 q ceně seno. To jsou přibližné kursovní ceny v Praze.

Služby a mzdy:

Očekávalo se bylo přirozené se domnívat, když ceny hosp. produktů jsou z velké části, že klesnou i mzdy a platy, nestalo se tak zcela, naopak zůstaly na stejné výši. Kočí má v letošním roce v Trobnově: 1000-1200 zł s přídavky jak se předem uvedeno, plnička 800-1000 zł s přídavky. Řemeslník 3 K za hodinu a více za delník 1·50-2·00 K za hodinu. Průmyslové výrobky jsou nepoklesly, naopak spíše stouply ceně.

Úmrtí:

V roce 1925 zemřel František Trocházka, hrával a mnoho přispěl poslední vystěhování v obci, člověk velmi vážený. Dále zemřela Větrovská B. ctihodná již velmi.

Jiného není, co by mohlo být v tomto roce zaznamenáno.

— Rok 1926. —

Po prolékovaném se kronikáři p. František Halva, zvolen kronikářem - Josef Končelík, rolník čís. pop. 48.

Počasí 1926

Měsíc leden bylo počasí suché a celkem dobré, nejnižší zaznamenaná teplota obnášela -18°C. Měsíc únor byl obdobný předešlému měsíci a v měsíci březnu bylo již možno započíti s přípravou k jarní setbě a proměnlivé počasí bylo příznivě zapříčiněno koncem března setbou.

Deštové srážky obnášely v březnu pouze 17 m/m a v dubnu 11 m/m a proto se za suchého počasí dobře a rychle v polích pracovalo. Květen byl spíše suchý a dostavivší se mrazy, jež pravidelně v polovině tohoto měsíce přicházejí, poškodily částečně květ ovoc. stromů.

V měsíci květnu dostavilo se několik bouří a spojené deštivé srážky celkem 75 m/m působily příznivě na klíčící zasetá obilniny a naopak zimní a pícniny.

Měsíc červen vyznačoval se abnormálním deštivým počasím neboť pršelo 20 dní a napršelo celkem 211 m/m, tedy jako jindy za 1½ roku. Ta venkově bývá v lokalitách

očekáván 8. červen, na kteréžto den připadá památka sv. Medarda a praví se, že pak-li o tento den prší, že prší 40. dní. Bohužel letošní sv. Medard přinesl déšť a patrodou také celý červen pršelo.

Sklizeň pícnin, žluk a jetelů, jež v tomto měsíci se koná – rovněž kultivace půdy vykonána byla nehledě – s velikou námahou.

Luka vodní pokryta nemohla se kositi stroji, ex jeji nedostatku, pracovních sil byla velice obtížně a posekaná, zamazaná tráva musela se vynášeti a vyvážeti na suší místa – z čehož mnohý při této práci zaměstnaných se nachladil, a bylo mnoho i úkapů potratí.

Sklizena píce byla špatné jakosti, což ku příčině nepříznivého počasí, jež i pro naši obec jest velice důležitým činitelem.

Abnormálním vlhkostí trpěly veškeré kultury na těžších půdách a řepa byla poškozena ve skoro okopaninách, brambory, řepka kmín a zelí.

Pícě bylo dostatek, ale poněvadž se vozila neustále mokrá a zamazaná, nebyla tak dobytkem zužitkována.

Měsíc červenec a po něm blížící se žně byl o důsledku nepříznivého měsíce června očekáván s velikými obavami – neboť v tomto měsíci začíná se o naší obci se žněmi.

Červenec vyznačoval se několika bouřemi, jež kromě škody minulých srážek deštoměrných byly

naměřeno celkem 121 mm deště
ještě značné množství, ale bohudík
spočasí se v druhé polovině měsíce ustá-
lilo, a bylo pro sklizeň a práce ži-
ve i chmýří srpnové velmi příz-
ivým, takže kdo se nelekvapil a důvěro-
val v ustálené počasí sklidil bezvadně.

Abnormálně vlhké počasí zavinilo
vymrzení obilí na těžších pozemcích a na
písečných půdách hlavně ječmeny byly na
slámu a zdánlivě i klas zdál se velice
slibným po sypání při mlatu, což
bohužel nebylo. Slamy hojnost ale zna-
málo a slabé 50-55 kg hl. váhy. Ozi-
my žita a pšenice trpěly na mokrých
místech a některé pahrby a trati „Na
dvorkách" osetě pšenicí byly než tráva.

Žito v mokrých místech byla trvají-
cím mokrem udušena a proto předčasně
z nouze jarala a zrno bylo prosklé špatně
vyrostlé a zajisté také skutečnost pak,
jevila se při špatném klíčení a vyhazení
při podzimní setbě.

Ovsy v tomto roce daly výborným skli
zeň jak slámy tak i výborného zrna.

Brambor bylo málo a hlavně ti sklidi,
li málo, kdož pěstí staré degenerované sorty.

Rovněž i krmné řepy a zelí bylo nedosta
tečně sklizeno, což bylo pohromou pro chov
vepřového hovězí, neboť se plemenného mate-
riálu bylo nutno zbavovati a sadba byla

prodávána za 30 – 50 Kč kus. Za těchto cen vůbec nemůže se chov vepřů vyplácet.

Z důsledku vlhkého června i července bylo hojnost trávy a jetelů ve strništích a hojnost pastvy.

Trudnými prázdkami byla půda ubita a kdo se opozdil s podmítáním strniska, oral tyto pak s velkou námahou.

Příprava k setí ozimí za stávajících hospodářských poměrů v srpnu započato jenom 3/4 mp. a v září kdy pravidelně setí našich pomí, rech začíná se setbou pouze 24 mp. Zasté, zrním hlavně žita do hrudovité půdy a při špatné klíčivosti poškozeného osiva které současně napadeno bylo letos ve velkém měřítku plísní sněžnou – vycházela nestejně a nedostatečně a musela býti některá paředa vysévána a jsou obavy, že mnoho žit bude muset z jara zaorati.

Říjnu dostavily se větší srážky 60 mp a mírné počasí v tomto měsíci i v listopadu a prosinci umožňovalo stále práci v poli, která mohla býti k uspokojení všech provedena.

Prosinec byl bez sněhu, teplota klesala nejníže -3 – 4° C a ozimům tedy nevadilo, že byly obnažené.

Poměry v ničem bylo mým předchůdcům mnoho ačkoliv znamenati nutno jako „poválečné" zanesly i do naší obce mnoho nepokojů a zanechaly dosti trpkých po sobě památek.

Všeobecné poměry

Všeobecné poměry nahlédnuvši překlidňování

jeví se i v naší obci a místo místy
a odplaty dochází k pomalí, zře-
změřeným poměrům nutno se přispů-
sobiti a zapomenouti co snad hlavně z
ukrapenosti a následkem dřívějších ne-
správných poměrů se stalo a vracetí se
zpět k dřívějšímu sousedskému životu,
vzájemné svépomoci veselých případech
a neštěstí a varovati se všeho co by dobrou
shodu kazilo a život v obci by zdržovalo.

K prospěchu všech občanů nutno
bude toto zaznamenati a dobrou jejich
vůli pro příští generace tímto osvědčiti
a jest jenom si přáti, aby na této cestě
shody a míru bylo pokračováno a heslo
„Venkov jedna rodina" se jednou pokud
možno uskutečnilo.

Zemřelí

Po dlouhé a nevyléčitelné chorobě zemře-
la paní Kristina Čechova v stáří 51. roků
a dne 2. června na hřbitově v St. Jedle za
účasti celé obce pohřbena. Zesnulá pro
svou mírnou povahu byla všeobecně vážena,
což jest dokazem všeobecná účast na cestě
poslední a zanechala při životem v obci věčnou
památku.

Ceny zemědělských výrobků a mzdy

Navazuji na zápis mého předchůdce,
který vypsal původní nízkých cen za zemi,
lidskou práci. Tehdejší byly nevděčné,
aby se jinak měřilo sedlákovi a jinak

průmyslníkovi ač stejně jak rolníně tak
průmyslník za dělníka mají stejného zdro
ku na život.

Následkem této křivdy, která se rolným
dovozem zemědělských produktů do naší
republiky děla - bylo voláno po všech
zemědělských stech a o mezích cenových by
lo skutečně zákonitý, neboť byla nám
tímto životně pro stát. Ceny zeměděl.
výrobků (plodin dovozových) vzestupem a sice
pohybovaly se ceny v mezích poválečných.

pšenice	210 Kč	230 Kč	za 100 kg
žito	190	220	" " "
ječmen	150	170	" " "
oves	130	160	" " "
brambory	70 -	90	" " jedlé

Následkem zvýšení těchto cen zvýše
na byla cena životních potřeb - mouky -
a chleba a následkem úpravy platů
státními zaměstnancům - zvýšena cena
cukru, což vesměs podle skutečné stupně
k požadavkům zvýšení mzdy za práci.

Ceny hovězího dobytka kolísaly stejně
a poptávka byla více špatná a některé obce
sy postižený živelní pohromou a zhavarovaly
se dobytka - pohybovaly se od 3 Kč - 6 Kč -
za 100 kg živé váhy. Maso prodávalo se

hovězí	za Kč 12	jeden kg
vepřové	" 14	"
telecí	12	"

Mzdy dělníků a služby čeledě neklesly
a vzloupisovým a platbou starobním
a invalidním pojištěním měsícem
červencem, jehož premie a provozní premie
nemocenského pojištění vesměs plati-
zaměstnavatel-podnik obnáší za jednu
osobu nemocenská premie Kč 219--
starobní -- 223 celkem
tedy Kč 442, kteréž jsou značným bře-
menem nehledě na obtíže s přihlašováním
a odhlašováním přihlašovaných osob a
jest si jenom přáti, aby všem za kterýž
tyto premie se platí, známky tuto obě
a pečlivě pracovali, aby i jejich zaměs-
navatel mohl obos všem požadavkům
naň kladeným postáti.

Toto bylo vše co písatel uznal za
zaznamenání hodné.